

Jeg beklager dette, fordi jeg mener, at de havde været lige saa berettigede til at komme ind under Lovens Bestemmelser som de andre. Jeg havde ønsket, at min Forstaelse af Paragraffen havde været den rigtige, men jeg vil altsaa saa dette nærmere, at høre af den ærede Forslagsstiller. Om § 2, andet Stykke, maa jeg sige, at jeg heller ikke ved, hvad man kan saa ud af dette. Der staar: „For Arbejdsretter, hvis Oprettelse Indenrigsministeriet (jvfr. § 1) har anordnet, kan dette ogsaa anordne en Udvidelse af deres stedlige Omraade inden for samme Overøvrighedskreds.“ Jeg ser nogen Fare heri, idet det jo selvfølgelig maa fortaas saaledes, at det kan tillades at udvide den ene Ret over hele det vedkommende Distrikt. Og det vil da medføre, at der kan blive langt til Retsstædet, hvilket mange Gange kan være meget besværligt for den arbejdende Klasse og maaste ogsaa for Arbejdsgiverne. Jeg vil da tillade mig at spørge den ærede Forslagsstiller om, hvorvidt det skal fortaas saaledes, som af mig antydet, og i bekræftende Fald maa jeg sige, at jeg ser en Fare heri.

Jeg gaar nu over til andet Afnit og skal der kun omtale de Punkter, der vedrøre Valgbarheden, som jo ogsaa have været omtalte her i Dag. For at være valgbar forlænges der, at den vedkommende skal have opnaaet en Alder af 30 Aar. Jeg mener, at denne Aldersgrænse er for høj. Jeg ved ikke, hvorfor man skal holde paa, at vedkommende skal være 30 Aar for af sine Kolleger, hvad enten det nu er Arbejdsgivere eller Arbejdere, at blive valgt til at beklæde en saadan Post. Jeg maa erindre om, at han kun skal vælges af sine Kolleger, enten Arbejdsgivere eller Arbejdere, og hvorfor han da skal have opnaaet en Alder af 30 Aar, fortaar jeg ikke. En trediveaarig Arbejder er allerede en gammel Arbejder, og jeg synes ikke, at der er nogen Grund til at vente med Valgbarheden til denne Aldersgrænse. Jeg tillader mig derfor at henstille til den ærede Forslagsstiller, om ikke Grænsen kunde sættes til 25 Aar. Det forekommer mig ikke, at der kan være nogen Grund til at gaa højere end til 25 Aar, da det jo er afhængigt af Arbejderne og Arbejdsgiverne, om de ville vælge den vedkommende. Og vælge de en femogtyveaarig Mand, kan man

være overbevist om, at det er en Mand, der er kvalificeret til Posten. Jeg anbefaler derfor, som sagt, en Aldersgrænse af 25 Aar. Endvidere forlanges der, at Manden skal have været to Aar i Kommunen for at være valgbar. Det forekommer der mig heller ikke at være nogen Grund til. Jeg ved vel, at man andetsteds har stillet større Forlangender, men jeg har ikke set en Begrundelse af den Slags Forlangender. Jeg mener, at et Ophold af et Aar vil være tilstrækkeligt, og jeg finder ikke, at der er Anledning til at gaa ind paa To-Aars-Bestemmelsen. Fremdeles er der, som det meget rigtig er bemærket af den ærede Justitsminister, truffet den Forholdsregel, at Folk ikke kunne være valgbar, naar de i Løbet af de to sidste Aar have modtaget Fattighjælp, der ikke er tilbagebetalt, og naar de ere blevne dømt for Brud paa Arbejdskontrakt, eller have forjet sig og ere blevne straffede eller satte under Tiltale. Jeg mener ligesom det ærede Justitsminister, at disse Bestemmelser ere for strenge, og maa sige, at jeg er affkurat af samme Mening som den højtærede Justitsminister: at i alt Fald for de straffede Personers Vedkommende maa der dog tages Hensyn til, om de have faaet Geresoprejsning eller ej. Det forekommer mig dog vel strengt i dette Tilfælde, hvor der kun er Spørgsmaal om Arbejdsgivernes og Arbejdernes egne Interesser, at de til evige Tider skulde være udelukkede fra at være valgbar, at de aldrig skulde kunne komme til at stilles ved Siden af deres Medborgere. — Med Hensyn til Fattighjælpen kunde jeg ønske, at den slet ikke blev taget i Betragtning, for saa vidt Fattighjælpen ikke nydes paa den Tid, Valget foregaar. Det bliver ligeledes, efter min Mening, Arbejdernes og Arbejdsgivernes egen Sag, om de ville vælge en Mand, som er slet økonomisk stillet, eller de ville vælge en bedre stillet Mand; er Manden kvalificeret dertil, har han Dygtighed dertil, og hvis man har Tillid til ham, saa bør hans Valg ikke være afhængigt af, om han har nydt Fattighjælp eller ikke. Jeg mener derfor, man passende kunde sige, at hvis han ikke nyder Fattighjælp paa den Tid, Valget foregaar, skal han være valgbar. — Hvad endvidere angaar Brud paa Arbejdskontrakter, som ogsaa skulde være Grund til at udelukke fra Valgbarhed, da har jeg affkurat